

Ավետիք Իսահակյան

Նազան-աղջի՛կ, Շուշան-Շուշի՛կ,

Նազան-աղջի՛կ, Շուշան-Շուշի՛կ,
Տես մութն ընկավ-հովն ընկավ,
Ցուլցալով աստղերն ելան,
Քունն աչերիս ցած իջավ:

Նխշուն ծաղիկ – սիրուն եղնիկ,
Թող գիրկդ ընկնիմ, քուն մտնիմ,

Ա՛խ, գով սարում, յարի գրկում
Լռիկ քունն ի՞նչ անուշ է.
Հովը օրոր կըշվշվա,
Առուն երգեր կըշշնջա՛.

Նագիկ, ծաղիկ – նուշիկ Շուշի՛կ,
Երնե՛կ քեզի... թուխ ծամերդ
Ծփծփալով հո՛վն է տանո՛ւմ,
Սև դարդերդ ջուրն է տանո՛ւմ:

1892

Ս. Հատիճո վանք